

ऽप्यनेन मन्त्रेणाहरेत् । अनवेक्षमाणः पृष्ठतोऽनवेक्ष-
माणः । अयञ्चापरोऽर्थः कुर्यां न कुर्यामिति नान्यदपे-
क्षमाणः, अध्यवसिताधान इत्यर्थः १६ । पूर्णाहुतिरन्ते यस्य
तत् पूर्णाहुत्यन्तम्, अग्न्याधेयं कर्तव्यम् । तज्ज्ञानाधेय-
भरणाहरेणादि पूर्णाहुत्यन्तं भवतीत्यर्थः । अस्य सूत्रस्य
प्रयोजनं पूर्णाहुत्यन्ते आहिताग्निवत्प्राप्तिः । कथमिति चेत् ।
श्रुतावेवमाज्ञातम् । “अग्नयः पुरुषार्थसाध्याः” इति
प्रस्तुत्य “वसन्ते ब्राह्मणोऽग्निमादधीत” इत्येवमादीनि व-
सन्तादिकाणानि ब्राह्मणादिकर्तृकाणि कर्तृगाभिक्रियाफल-
युक्तानि निरधिकाराणि आधानानि विधाय, “ततोऽ-
रणी आहरेत्, सम्भारान् सम्भरेत्, अग्न्यायतनानि
कुर्यात्, केशग्रस्य वपेत्, ब्राह्मौदनिकमौपासनिकं निद-
ध्यात्, तस्मिन् ब्रह्मौदनं पचेत्, समिध आदध्यात्,
आयतनेषु सम्भाराज्जिदध्यात्, ब्राह्मौदनिकमरग्योः समा-
रोष्य मथित्वा गार्हपत्यादीनादध्यात्, तत्र काश्चित्, स-
मिध आदध्यात्, अग्निहोत्रं जुहुयात्, पूर्णाहुतिं
जुहुयात्, तत आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत् तदहरेव,
तदहरादिसंवत्सरान्तां कालानां कस्मिंश्चित् काले पव-
मानहवींषि त्रिविधं ततश्चान्यानि हवींषि” इति १७ ।
यवञ्च विवाहवादपुस्तके बौधायनवचने अन्यतराभावे कार्यं
प्रागग्न्याधेयेति पाठो दृष्टव्यः स्यात् । व्याख्यातम् प्राग-
ग्न्याधेयादिति पाठो ह अग्न्याधेयात् अग्न्याधानात् प्रागि-
त्यर्थः इति बोध्यम् अयमेव पाठः समीचीनः प्रति-
भाति एतच्च उदाहरणं विस्तरेण प्रपञ्चयिष्यामः । आ-
धानप्रयोगश्च शास्त्रभेदेन पद्धतिविशेषे विस्तरतोच्चेयः ।
सोमाधाने विशेषश्च विस्तरभयान्नोक्तः आश्व० श्रौतसूत्रादौ
ज्ञेयः । कात्या० श्रौ० सूत्रे आधाने रथकारस्याधि-
कारमाह “रथकारस्याधाने” कात्या० १, १, ६ । आधान
पूर्वकत्वादप्यत्रापि तस्याधिकारः यथोक्तं मितम् “क्षत्रियेण
वैश्यायास्तृपादितो माहिष्यः वैश्येन शूद्रायास्तृपादिता
करणी तस्यां माहिष्येणोत्पादितो रथकारो नाम जात्या-
भवति तस्य चोपनयनादि सर्वं कार्यं वचनात् यथा ह
शङ्कः । “क्षत्रियवैश्याशूद्रोमानन्तरितोत्पन्नजोरथकारस्त-
स्याध्ययनेज्यादानोपनयनसंस्कारक्रियाश्चाप्रतिषिद्धाः” एव-
मेव कर्कटतौ स्थितम् । [कत्वत्वर्थे भावे घञ्] । ३ आधाने पु०
आधाय अव्य० आ+धा-ल्यप् । १ स्थापयित्वर्थे २ आधानं
आधायक लि० आ+धा-ल्यङ् । आधानकारके ।
आधानिक पु० आधानं गर्भाधानं प्रयोजनस्य ङञ् ।

गर्भाधाननिमित्ते वेदविहिते गर्भपातसंस्कारभेदे ।
आधार पु० आ+ध-आधारे वञ् । १ अधिकरणे, आश्रये,
“अपामिवाधारसमुत्तरङ्गम्” कुमा० “चराचराणां भूतानां
क्षितिधारतां गतः” कुमा० “वक्ष्याधारस्तेज्योगाद्यथा
दीपस्य संस्थितिः” या० सूत्रतिः । २ व्याकरणप्रसिद्धे औप-
क्षेपिकवैयक्याभिव्यापकाख्ये अधिकरणकारके, शस्यस-
म्पादनार्थं जलरोधनार्थं श्वश्वने दृक्षसिकार्थं जल-
धारणार्थं ३ आलंबार्थे च । “आधारबन्धप्रसूखैरिति रघुः” ।
“आधारोऽधिकारणम्” पा० अधिकरणञ्चासाक्षात्परम्भ-
रया वा क्रियाश्रयः अधिकरणशब्दे विवृतिः तच्च त्रिवि-
धम् औपक्षेपिकवैयक्याभिव्यापकभेदात् । तत्र औप-
क्षेपिक एकदेशसम्बन्धः यथा कट आस्ते । वैयक्यः सोक्षे
इच्छास्ति । अभिव्यापकः तिलेषु तैलमस्ति । सुगन्ध-
बोधकारस्तु “सामीप्याक्षेपविषयैर्व्याप्त्याधारस्तुर्विध इति
सामीप्यसम्बन्धेनाप्याधारतेत्याह । तच्चिन्त्यम् “गङ्गायां
षोषीवसतीत्यादाविव लक्षणयैव गङ्गासमीपतीरस्थोपस्थितौ
न तस्य विभक्त्यर्थत्वमिति” पाणिनीयाः । ५ तन्त्रोक्ते षट्-
चक्रमध्ये आद्यचक्रस्याधारे “आधारे लिङ्गनाभौ तदनु च
हृदये तालुमुखे ललाटे” आनन्दलहरी । आधारस्य भावः
तत् आधारता सम्बन्धविशेषेण पदार्थविशेषस्याधेयतासम्पा-
दके धर्मविशेषे तथा च आधारता आधेयतायाः निरु-
पिका आधेयता च आधारताया इति तयोः परस्पर
निरूप्यनिरूपकभावः आधारताया अनतिरिक्तवृत्तिर्धर्म
आधारतावच्छेदकः । एवमाधेयताया अनतिरिक्तवृत्ति
धर्म आधेयतावच्छेदकः यथा संयोगेन घटाधारे
भूतले भूतलत्वमाधारतावच्छेदकं भूतलाधेये घटे च घटत्व
माधेयतावच्छेदकम् तयोश्चावच्छेदकत्वात् ताभ्यामाधार-
ताऽऽधेयता चावच्छिद्यते यथा घटत्वावच्छिन्ना घटनिष्ठा
ऽऽधेयता तथा भूतलत्वावच्छिन्ना भूतलनिष्ठाऽऽधारता इति
नव्यनैयायिकानां रीतिः आधार+त्व । तदर्थं न० ।
आधारशक्ति स्त्री आधारस्य शक्तिः । सर्वधारशक्तिरूपायां
परमेश्वरशक्तौ १ मायायां २ प्रकृतौ च तन्त्रोक्तायां सूत्रा-
धारस्यायां कुण्डलिन्यां ३ परदेवतायाम् । ४ पीठपूजनीय
देव भेदे च “आधारशक्तिं प्रकृतिमित्यादि” प्रकृत्य “प्रण-
वादिनमोऽन्तेन पीठशक्तौ प्रपूजयेत्” तन्त्रसा० पीठशक्ति-
शब्देऽस्य विवृतिः ।
आधाराधेयभाव पु० आधारस्याधेयश्च तयोर्भावः ।
एकस्य यदपेक्षया आधारत्वम् अपरस्य तदपेक्षयैव यत्